

Kurier Zachodni

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XL

SOSNOWIEC, PIĄTEK 9 MAJA 1930 ROKU.

Nr. 106.

Prenumerata z odpisaniem do domu lub przesyłką pocztową

3,50 zł. (zagranicą 6,50 zł.)

Konto czek. PKO. Warszawa—61.553.

Cena egz. 15 groszy.

Kronika polityczna.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dziś przed południem delegację przedstawicieli Związku wiedejskich b. zaboru rosyjskiego, w osobach prezesa Lednickiego i o. z. posłów Lednickiego i Pacholczyka, która zaprosiła p. Prezydenta na zjazd, mający się odbyć w początkach czerwca w Warszawie. O godz. 11.50 p. Prezydent przyjął prof. wydziału chemicznego politechniki w Łwowie Lesimiankę, zaś o godz. 13 p. min. komunikacji Kuchna.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) P. prezes Rady ministrów Walery Sławek przyjął dziś przed południem kierownika Ministerstwa przemysłu i handlu p. Kwiatkowskiego, następnie prezesa Najwyższej Komisji dyscyplinarnej Lechowicza i wreszcie m. b. Hejdułowicza w sprawie zbiorów po sp. prof. Nonkowskim.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Dziś w południe złożył p. prezes Rady ministrów Sławowski wizytę poseł m. k. w Warszawie p. Nervo.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Dziś przyjął do Warszawy w sprawach służbowych wojewoda kielecki p. Paciorek.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Minister pracy i opieki społ. p. Prystor przyjął w dniu dzisiejszym dyrektora biura Rady organizacyjnej Polaków z zagranicy p. Lenartowicza, przedstawicieli klubu lekarzy polskich w osobach prof. Michałowicza i dr. Kapuścińskiego, następnie posłankę Pramuwa, posła Kota z delegacją związków zjednoczonych gospodarstw w Katowicach, wreszcie prezydenta m. Łodzi Ziemińskiego z delegacją klasowych związków zawodowych w Łodzi.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Bawiony w stołcu general armii francuskiej. Azur złożył w godzinach południowych wizytę szefowi sztabu głównego gen. Piskorowi.

Zgon wicemarszałka Senatu

ST. POSNERA.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Dziś o g. 8-jej wieczorem po dłuższej chorobie zmarł w Piorunowie pod Lutomerkiem wicemarszałek Senatu Stanisław Posner.

Polska — Brazylja

POŁĄCZENIE TELEFONICZNE.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) Od 15 maja wprowadza się kable telefoniczne między Polską a Brazylią via Berlin i Amsterdam w relacji między Warszawą, Białymostem, Bydgoszczą, Katowicami, Krakowem, Łodzią i Poznaniem z jednej strony, a Rio de Janeiro z drugiej. Opłata za trzymiesięczny rozmówce zwykłą wynosi 164 franki 50 ctm., oraz za każdą dalszą minutę lub część tejże jedną trzecią powyższej opłaty.

Malarstwo austriackie

W WARSZAWSKIEJ „ZACHĘCIE”

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) W środę rano przyjechał z Wiednia do Warszawy austriacki minister oświaty dr. Szbik celem wzięcia udziału w uroczystości otwarcia wystawy sztuki austriackiej, która się odbędzie w gmachu towarzyszą „Zachęty” w Warszawie pod protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej.

SIOSTRY HALAMA w Sosnowcu i Dąbrowie.

O godz. 20.30 dnia 9 maja b. r. wystąpią w Dąbrowie w kinie teatrze „UCIECHA” tylko jeden raz gwiazdy teatru „Morikie Oko” siostry Halama fenomenalne, jedne z najlepszych w Polsce, które reprezentują najwyższą klasę sztuki łoskiej, oraz Nita Bolaks i Wacław Zdanowicz w nowym repertuarze. Bilety wcześniej do nabycia w kioskach p. Pietrucha. **Dnia 11 maja b. r. o godz. 20.30 Jedyne wystąpi w Sosnowcu w Teatrze Miejskim.** Bilety wcześniej do nabycia o p. Czechowskiego. — — — 2556

SESJA SEJMOWA

powodem nieporozumień w Rządzie.

WARSZAWA, 8-5. (Tel. wł.) Wpisłoby kluby sejmowe centrówca zależ w kancelarii sejmowej wniosek o zwolnienie sesji sejmowej. W południe marsz. Daszyński uśd się na zamek.

Na tem tie panuje przekonanie, że sesja nie będzie odroczone, a owszem

Sejm będzie obradował.

Również pojawiają się pogłoski o nieporozumieniach w łonie Rządu na tie stosunku do sesji sejmowej i mówią, że możliwa jest rekonstrukcja gabinetu, albo cały Rząd uśtąpi jeszcze przed sesją.

Polska o żadnej wojnie nie myśli

Echa wywiadu gen. Radzinsza.

RYGA, 8-5. Na tie wywiadu gen. Radzinsza, który w stroszczeniu wydał się przed dwoma dniami, wyłożyli się w łotewskich kołach politycznych goście dyskusji.

Premier i ministrowie spraw zagranicznych Celmins oświadczyli, że rząd łotewski nie solidaryzuje się z zdaniem generała Radzinsza. Łotwa o żadnych wojennych kombinacjach ani akcjach nie myśli.

Minister wojny gen. Wacietis oświadczył, że gen. Radzinsza postąpił bez namysłu i naruszył dyscyplinę, która zakazuje udzielania wojskowym w czynnej służbie wywiadu.

Główny dowódca armii łotewskiej gen. Kaleis oświadczył, że wywiad jego zamieszczony w prasie łotewskiej i polskiej został przez moskiewskie „Izwestia” przekreślony. „Izwestia” w komentarzu do tego wywiadu oświadczyła, że w wywiadzie Kaleisa znajduje się potwierdzenie faktu istnienia tajnego wojennego traktatu między Polską i Łotwą.

Zebranie towarzysko - gospodarcze w Min. przemysłu i handlu.

WARSZAWA, 8-5. (Pat.) P. minister przemysłu i handlu in. Kwiatkowski podejmował herbatą w dniu 8 bm. w sali recepcyjnej Ministerstwa przedstawicieli rzadu, sfer finansowych, przemysłowych i handlowych i różnych celów ułatwienia wzajemnej wymiany myśli i poglądów na obecną sytuację gospodarczą w związku z natężeniem kryzysu i jego objawów.

Przyjście, które miało charakter towarzyski, zaszczylił swoją obecnością m. in. ministrowie Prystor, Jantar, Poleski, Stanisławski, Grodzki, oraz prezes Banku Polskiego, Wroblewski, Banku Gospodarstwa Krajowego generał Górecki, oraz Banku Rolnego Lutkiewicz.

Angielska orientacja Sowietów po zawodzie ze strony Niemiec.

RYGA, 8-5. Przyjście do władzy rzadu Brueninga w Niemczech oraz antysowieckie stanowisko przeważającej części prasy niemieckiej wraz z osłabieniem stosunków handlowych i politycznych z Sowietami, wywołała reakcję w kierowniczych kołach sowieckich.

Tego jednak Kaleis nie mówił. Zabrał również głos poseł polski w Rydze p. Arciszewski i oświadczył, że wszystkie rozmowy o wojnie między Polską a Sowietami są zwykłym „wyświeczeniem”.

„Polska o żadnej wojnie, a w szczególności o wojnie z Sowietami nie myśli, a tem samem zamach na polskość sowieckie nie może zepsuć stosunków między Sowietami i Polską. Zamach ten jest albo prowokacją, albo głupim żartem. O takim porozumieniu między Polską a Estonią nie ma nie jest wiadomo”.

Sam zaś gen. Radzinsz oświadczył, że wcale nie udzielił wywiadu, który się ukazał w „Pedeja Bridi”. Jest on zdaniem, że wojna jest niemożliwa i że żadne państwo europejskie łącznie z Sowietami o wojnie nie myśli.

Sojcałdemokrati wyraził wczoraj gen. Radzinsza wywiad gen. Radzinsza. Odpowiedział na to zapytanie udzielił premier albo minister wojny na posiedzeniu piątkowym.

Wobec licznie zebranych gości p. minister podkreślił, nawiązując do obecnej sytuacji gospodarczej, panującą w społeczeństwie stosunki natury materialnej i psychicznej, uważając, że depresja psychiczna w społeczeństwie wydaje się być zbyt przesadną przyczyną wydatkami trudności strukturalne oraz koniunkturalne. Następnie p. minister zabrał wytyczne programu gospodarczego rzadu, zaznaczając, iż pod tym względem posuwamy się stale naprzód pracując na pokolenie młode i przyszłe, jak również przedstawia program do rządu Rządu w związku z trwającym kryzysem gospodarczym oraz możliwymi jego złagodzenie.

otrzymać znaczne kredyty na cele gospodarcze.

Podobno Stalin całkowicie zaakceptował nowy kurs sowieckiej polityki zagranicznej, wywołując ostrą opozycję jednego z najbliższych dyktatorów sowieckich przyjaciół, Molotowa, który, jak wiadomo, zajmuje stanowisko przewodniczącego komitetu wykonawczego trzeciej międzynarodówki i jest zwolennikiem koncepcji germańskij.

Stan liczebny

NIEMIECKIEJ MARYNARKI.

BERLIN, 8-5. (Pat.) Komisja budżetowa Reichstagu przeprowadziła dziś dyskusję nad budżetem marynarki wojennej. Ze sprawozdania referenta p. socjal-demokratycznego Stuckelberga wynika, że niemiecka marynarka wojenna liczy obecnie 698 oficerów marynarki, 162 oficerów inżynierskich, 98 oficerów amiralskich, 514 starszych oficerów, 3028 podoficerów i 19.365 zwykłych żołnierzy.

BERLIN, 8-5. (Pat.) Komisja budżetowa Reichstagu odrzuciła 18 głosami przeciwko 15 pozycję, zawierającą pierwszą ratę na budowę pancernika „B”.

Zmiany ministrów

W KABINETE MAC DONALDA

LONDYN, 8-5. — „Daily Herald” donosi, iż angielskie ministrowie górnictwa i kolonij zamierzają podać się do dymisji.

Następcami ich mają być dwaj wybitni laburzyści, którzy uczestniczyli w pierwszym rządzie robotniczym w 1924 r.

Broń niemiecka

DLA HINDUSÓW.

BERLIN, 8-5. (Pat.) Komunistyczny „Hamburger Volkszeitung” zapowiada dziś ogłoszenie sensacyjnych relacji o transportach broni i amunicji, jakie odczołżyły w ostatnich dniach z portu hamburskiego do Indji.

Podwójny mord

W LASACH POD WIELONIEM

ŁÓDŹ, 8-5. — Komenda policyjowa w Wieluniu została wczoraj zaalarmowana wiadomością o potwornej zbrodni, dokonanej w leśnictwie Żelaz, w lasach państwowych pod Wieloniem.

Zbrodnie wykryli okoliczni wieśniacy, którzy przybyli rano do lasu po drzewo. Nie zastawiają gajowego, 37 lat Walentego Jasińskiego przy śladach zbrodni, udali się do polskiej leśniczówki.

W leśniczówce na ziemi w pierwszym rzędzie leżał w kałuży krwi syn gajowego 15 lat Czesław, a w drugiej jego brat oznak życia gajowy Jasiński.

Z pierwszego śledztwa, przeprowadzonego przez policję ułanów, iż Jasiński zamordowany został strzałami rewolwerowymi. Zamordowany gajowego, bandyci wpadli do chaty, gdzie spotkali syna Czesława. Gdy chłopiec, ugodyzony nożem upadł na ziemię, bandyci poderżnęli mu gardło.

Zapsem zbrodniarstwo padło 50 zł. gotówką kilka pierniczków, zegarek i gardło.

Dalsze śledztwo w toku.

Ważne dla podatników!

W związku ze zbliżającym się okresem wymiarowania podatku dochodowego na rok 1950, przypomniał p. minister skarbu iż obom skarbowym obowiązkiem opracowania norm średniej dochodowości z gruntów. Równocześnie Ministerstwo skarbu przypomniało, że znaczenie dochodów z gospodarki rolnych według norm orientacyjnych, winno być ograniczone do wypadków, gdy płatnik nie przedłożył na poparcie swego zeznania o dochodzie ksiąg gospodarczych, względnie innych dowodów.

RESPEKTOWAĆ RACHUNKOWOŚĆ!

„Jin. Matuzewski wskazuje dalej, że należyte respektowanie przez władze wymiarowe rzetelnie prowadzonego rachunkowości rolniej przy ustalaniu dochodu podatkowego jest ze wzajem miar wskazane, albowiem tylko i tylko można osiągać rezultaty wymiarowe, odpowiadające rzeczywistej dochodowości gospodarstw rolnych.

WYSTARCZA UPROSZCZONA KSIĘGOWOŚĆ.

Ministerstwo zwraca przeciw uwagę, że ustawa o państwowym podatku dochodowym nie wymaga od podatników prowadzenia prawidłowej rachunkowości. Dowód skuteczności, zatem mogą stanowić książki rachunkowe, prowadzone według uporządkowanych wzorów, chociażby nawet należało niejednokrotnie wyniki księgowo uzupełniać w drodze zwykłego postępowania brakujących danych. Braki formalne księgowania nie powinny być powodem odrzucenia dowodów z ksiąg, które poza tym budzą wątpliwości co do rzetelności ich prowadzenia. Również zaписи płatnika winny być przyjmowane jako wystarczające dowody na poparcie zeznania, o ile budzą zaufanie co do swojej rzetelności.

JAK PROWADZI DOCHODZENIA?

O ile płatnik nie przedłożył na poparcie swego zeznania ksiąg lub zapisów rachunkowych, lecz powołał się na zeznania świadków lub też na inne dowody należy przeprowadzić odpowiednie dochodzenie i ustalić dochód.

Również nie bez znaczenia dla zeznania dochodu powinny być opinie rzeczoznawców, powołanych przez fachowców i osób dających rzetelnie mniemanie. Jeżeli jednak dokonanie wymiaru według przyjętych sposobów postępowania okaże się niemożliwym, wówczas można wstąpić do sądu, powołując się na normy przeciwnie dochodowości, przeciwnie jednak należy postępować bardzo ostrożnie i z zastrzeżeniem jaknajdalej idącej indywidualizacji poszczególnych jednostek gospodarczych pod względem warunków produkcji. Wobec gospodarstw rolnych, dotkniętych klęską nieurodzaju, normy przeciwnie dochodowości nie powinny być w żadnym wypadku zastosowane, a kwestja opodatkowania ma być traktowana zupełnie odrębnie.

W wypadkach, gdy płatnik dowolny, że przeważając część zboża sprzedał po cenie niższej od przeciętnej, to ta niższa cena winna być miarodajną przy obliczaniu dochodu podatkowego danego podatnika na podstawie norm przeciwnie dochodowości.

PRZEGLĄD PRASY.

Po zajęciach w Gdyni.

Napad bojówkarzy sanacyjnych na zjazd Młodych OWP, w Gdyni i fałszywe przedstawienie wyników atakując przez urzędową PAJ-iczną dąły „Głosowi Narodu” sposobność do podkreślenia systemu, jaki w tym względzie od kilku lat zaprowadzają. Zaczęło się to od napadów „nieznanych” bandytów na m. ministra skarbu i na dzie-

nikarzy opozycyjnych, potem teren ataków czynnych przeniesiono do Sejmu; poniekąd jednak takie solo akty bandytyzmu przestały budzić entuzjazm nawet wśród „swoich” sanatorów, przez najeżdżanie i najeżdżanie stają się obecnie gromadnie wysłany anonimowych bojówkarzy na wiecach i w czasie manifestacji. W tym rodzaju odwrót zdawał się niecierpać na arcykolebne pomysły: gdy np. chodzi o wiec „Płaska”, to sprawa jest dla jego rozbiórki, a w czasie w strój gwardii, gdzieś tam przedwojennym, jest się sąk na kilka godzin, przez wieczorem, gdzieś tam stęła się w powietrze, zrasa

się bombą ławie, lub wznosi się okrzyki powoływające, by skłonić policję do interwencji itp. Nie robiło to dla całokształtu jednego zobrażenia RB, groziła się mu pilnie strzeżone przez policję, rozbijanie były do lat tylko wiec opozycyjne. To jest fakt, któremu nikt nie może zaprzeczyć. Gdy wiec jest w telewizji PAT a jednocześnie, że gdzieś zaszło starcie między zjawą ugrupowania opozycyjnego a „oborną”, ugrupowania ludności, że wiewuły „strzelali do siebie”, to wieny zgory, że mamy do zeznania z uplanowanym bandyckim napadem bojówkarzy sanacyjnych. Tak by-

to i w Gdyni, gdzie bojówkarze specjalnie przybyli do hotelu, by, jak zapewnia „Gazeta Polska”, przysłać się obradom zjazdu Narodowej Komisji, a następnie zjazdu na co le zostało przez nich uznane za „swoją” cję, która umożliwiła pomoc kraw. Należało ich nie wnieść i pozwolić im zjechać i wtedy, między PAT, zastępcę, a „leżoników” zjazdu wśród okrzyków nie rzucił marz. Bilkowski potępił opozycję i stanowczy, że wizerunek partii krow. Wizerunek to nie było i wyszły kawały znany na pamięć.

REACJE P. DEWEYA Z NAPADU BANDYCKIEGO W RUMUNII.

WARSZAWA, 8.5. (Tel. wł.) Dziś pociągami bukarzeńskimi, który się opóźnił o przeszło godzinę, wrócił do Warszawy p. Dewey, jedna z ofiar niezwykle śmiałego napadu bandyckiego pod Bukaresztem.

P. Dewey, który wygląda bardzo doługo, z zdumieniem, natychmiast na wyjściu z pociągu został otoczony przez dziennikarzy, którym z całą ujemnością opowiedział o przebiegu napadu.

— Jak panom już wiadomo — mówi p. Dewey — w towarzystwie pani Szembekowej i p. posła Davila wra-

caliliśmy w poniedziałek późnym wieczorem z przycięcia, które urządził k. Bihescu w zamku Mogosoaia, odległym o pół godziny jazdy samochodem od Bukaresztu.

Wracano według relacji p. Dewey po północy: p. Szembekowa, p. Dewey i posł Davila, p. Szembekowa i p. Davila zajmowali tylne miejsce, p. Dewey zaś siedział do nich odwrócony twarzą, tyłem do szofera. W drodze gwarzono swobodnie, gdy nagle samochód się zatrzymał. P. Dewey odwrócił się. W odległości 50 metrów od auta szosa zagroziła

była grubym sznurem.

W tejże chwili samochód został otoczony przez pięciu bandytów: 3 z nich uzbrojonych było w rewolwery, a jeden w łuszkę. Wszyscy mieli oczy i nosy zakryte czarnymi chustkami. P. Dewey poraził p. Szembekową, aby zdjąć brzytwe i rzuciła ją w odstępie, a następnie wzięła w garść złoty rzucł na ziemię. Szofer chciał ruszyć z miejsca, lecz bandyci położyli strzelacz. Kule strzeliły szybko, nikogo na szczęście nie raniąc.

Następnie jeden z bandytów otworzył drzwi samochodu i wezwał napadniętych do wysięcia. Pierwszy wsiadł p. Dewey, drugi p. Davila, a trzeci p. Szembekowa opuściła auto, wzięła tam jeden z bandytów, porwał brzytwe i podjął złoty zegarek p. Deweya.

Obu więźniom zrewidowano i zabrano wszystkie pieniądze, a kieszonkę czekową i dowody osobiste p. Deweyowi zwrócono. W czasie tej rewizji p. Davila wyszł z samochodu, a p. Szembekowa została z przemyśleniem, w którym wyjął stanowisko dyplomatycznie obiega towarzyszących mu osób. Przemienienie to widocznie podziabowało na bandytów, bo zaczęli się od tej chwili zachowywać uprzejmie.

Po rewizji kazano napadniętym wejść do samochodu.

Zanim auto ujechało, bandyci położyli ony, aby w ten sposób opóźnić przyjazd obrażonych do Bukaresztu.

Po przyjeździe do stolicy Rumunii p. Davila natychmiast zakomunikował o napadzie szefowi policji, który wysłał na miejsce wypadku wykładowy oddział żandarmerji.

P. Dewey podkreślił, że nieprawdopodobnie, że wiadomości, jakoby p. Szembekowa była w napadzie zemsta, przeciwnie zachowała ona zimną krew.

P. Dewey nie jest tym napadem przejęty, zaznacza, że się to po wojnie często zdarza, a w jego rodzinnym mieście Chicago są napady częste i groźniejsze.

Władze bukarzeńskie rozpoczęły śledztwo, którego kierownictwo zdołało ustalić tożsamość kilku zabójców. Szefem bandy był dezertor z jednego z pułków artylerji, a pozostałymi znanymi opryskami z pod bukarzeńskiej wsi Grivice.

Policja bukarzeńska wyznaczyła wysoką nagrodę pieniężną za schwytanie sprawców.

Kara Boska

SPOTKAŁA BEZPOWICZKIE.

RYGA, 8.5. — Z Moskwy donosi, o tragicznym śmierci, znanego działacza komunistycznego, dodając, która była jedną z ośmiu osób, w instytutu czerwonej profesury.

Dodonowa wraz z wieścią bezbożników zwiadza słynny sobór Izaka, w którym urządzono muzeum antyreligijne.

Podczas zwiadzenia dzwonnicy Dodonowa spadła z wysokości dzwonnicy i poniosła śmierć. Wypadek ten wywołał w znanym i kontrowersyjnym wśród ludności.

Pochód szarańczy

WIEDEK, 8.5. — Donosi z Sofji, że klęska szarańczy, która dokonała się w kraju, przyczyniła się do podniecenia Bułgarji, ponieważ jest obecnie do północnych okolic kraju. Władze przedsięwzięły szereg środków celem zwalczania tej plagi.

Przykre skutki bojkotu towarów angielskich w Indjach.

LONDYN, 6.5. — Według ostatnich doniesień, bojkot Indji przeciw aktom rządowania Ghandiego, zmusza do kołnej, aniżeli się tego pierwotnie spodziewano.

Jednakowoż znawcy stosunków hinduskich oświadcza, że optymizm z tego powodu byłby zupełnie nieuprawniony, gdyż, jakkolwiek była polityczna skutki aresztowania, jedno za się stwierdzić niezaprzeczalne, że pod względem gospodarczym odnosi się ono na interesach przynajmniej angielskiego bardzo ujemnie. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że obecnie bojkot towarów angielskich przez prowadzony będzie z całą bezwzględnością.

Podobno w angielskich kołach rządowych istnieje pogląd, że należy Ghandiego przewieźć do Anglii, gdyż to jedyny sposób na zniszczenie groźby dla Indji, polegającej na planowanym przez nacjonalistów hinduskich do miejsca, gdzie osadzono Ghandiego w więzieniu.

LONDYN, 8.5. — Ostatnie wypadki w Indjach i przerzucenie się całej akcji na bojkot gospodarczy i społeczny Anglików wywołał w sferach przemysłowych bułmianich w Anglii wielkie zaniepokojenie.

Obróty handlowe z Indjami powoli zamierają, cały szereg zamówień cofnięto.

Bojkot towarów angielskich w Indjach odbił się najniekorzystniej na okręgu Lancashire, gdzie w ciągu ostatnich dni nieruchomości wiele przedzłaza z powodu braku zbytu, a kreg ten pracował bowiem przedzwieszkami na pokrycie zapotrzebowania Indji. Tysiące robotników zostało już zwolnionych z pracy, gdyż też utrzymać niewymienia.

Na zielidzie włókienniczej w Manchesterze przeważa opinia, że rząd za wszelką cenę powinien złamać bierny opór hindusów, w przeciwnym razie przyniesiony angielskiemu grozi ciężkie przesilenie.

Wskutek bojkotu cofnięte zostały również zamówienia na wyroby bawełniane, jedwabne i lapijone.

LONDYN, 8.5. — Donosią z Surat, że ghandiści przygotowują wielki pochód do składów soli w Dharasava. W pochodzie weźmie udział szm Ghandi, Manila, oraz nowy przywódca ruchu niepodległościowego, Albas Taikvi, były sędzia, który cieszy się ogólnym poważaniem wśród szerokiego kręgu społeczeństwa hinduskiego. Pochód zapowiada się imponująco.

Porażka prez. Hoovera Odrzucenie przez senat dwu wniosków.

NOWY JORK, 8.5. — Podczas wczorajszego posiedzenia senatu amerykańskiego prezydent Hoover poniósł w głosowaniu dwie porażki.

Niejępnie senat odrzucił propozycję na przez prezydenta kandydaturę Johna B. Herta na stanowisko najwyższego sędziego (41 głosami przeciw 51). Głosowanie poprzeciżyła wielka batalia mówców, jakiej od dawna nie pamięta senat.

Następnie senat odrzucił do komisji dla ponownego rozpatrzenia wnioski rządowe w sprawie rewizji taryfy celnej.

Rząd nie załatwił dotychczas żadnego stanowiska wobec wyniku głosowania ani też nie naznaczył nowego kandydata na miejsce Parkera.

W ŁWÓW, 8.5. — W znanej miejscowości letniskowej w Kanpatkach Mikuliczynie wybuchł wczoraj groźny pożar, który wyrządził wielkie szkody.

Ogień powstał równocześnie na południowej i północnej stronie miejscowości, ogarniając kilka budynków.

Ratowanie płonących domów okazało się niemożliwe, to też straż ogniowa zwróciła przedewszystkiem uwagę na to, by nie pozwolić żywiołowi ogarnąć nowych obiektów. Po kilku godzinach pożar zdołano zlokalizować.

W zgłoszeniu przyczyniła się do skutku, że w tym miejscu, gdzie mieszkał właściciel Steina i tartak firmy Sobel. Szkody wyniosły pół miliona złotych. Zachodzi podejrzenie, że ożród zo-

nięta senat.

Następnie senat odrzucił do komisji dla ponownego rozpatrzenia wnioski rządowe w sprawie rewizji taryfy celnej.

Rząd nie załatwił dotychczas żadnego stanowiska wobec wyniku głosowania ani też nie naznaczył nowego kandydata na miejsce Parkera.

W ŁWÓW, 8.5. — Wczoraj około 4-ej popołudniu wybuchł w Uhnowie (pow. Jazda Rucka) w miejscowości, w której przetrwał się na ścisłe zabudowania i wkrótce całe środowisko stanęło w płomieniach.

Dzięki energii straż pożarnych z Rawy Ruckiej i okolicy zdołano po wieczór ogień stłumić. Pastwą pożaru padło dwadzieścia kilka domów w miejscowości.

Przyczyną pożaru, jak również wysoce wyrządzonych szkód nie zdołano narazie ustalić.

Przyczyną pożaru, jak również wysoce wyrządzonych szkód nie zdołano narazie ustalić.

Przyczyną pożaru, jak również wysoce wyrządzonych szkód nie zdołano narazie ustalić.

Przyczyną pożaru, jak również wysoce wyrządzonych szkód nie zdołano narazie ustalić.

Przyczyną pożaru, jak również wysoce wyrządzonych szkód nie zdołano narazie ustalić.

Pożary w Małopolsce Wschodniej Ogień w Mikuliczynie i Uhnowie.

W ŁWÓW, 8.5. — W znanej miejscowości letniskowej w Kanpatkach Mikuliczynie wybuchł wczoraj groźny pożar, który wyrządził wielkie szkody.

Ogień powstał równocześnie na południowej i północnej stronie miejscowości, ogarniając kilka budynków.

Ratowanie płonących domów okazało się niemożliwe, to też straż ogniowa zwróciła przedewszystkiem uwagę na to, by nie pozwolić żywiołowi ogarnąć nowych obiektów. Po kilku godzinach pożar zdołano zlokalizować.

W zgłoszeniu przyczyniła się do skutku, że w tym miejscu, gdzie mieszkał właściciel Steina i tartak firmy Sobel. Szkody wyniosły pół miliona złotych. Zachodzi podejrzenie, że ożród zo-

CZY ANGLIJ GRZYZNĄ TRUTNIA INDIJ?

Panuje dość powszechne przekonanie, że przy wzmożonej agnacji w Indiach, czyli — własniej mówiąc — w Hindustanie nie ma największego jak odwracanie się tego kraju od Anglii, opiera się to mianowicie na tem, że przy wzmożonym ruchu rewolucyjnym (40.000.000 mieszkańców i więcej) Anglików nie ma sobie rady z 350 miljonami tubylców, to za garstką Anglików wcześniej czy później utonie we wzburzonym morzu powszechnego powstania.

Nie jednak błędniejszego jak takie mniemanie. Trzeba bowiem pamiętać, że 350 miljonów ludzi w Hindustanie to nie jedna rasa, to nie jeden naród i nie jedna wiara. To kilka odrębnych ras, kilkadziesiąt odrębnych ludów wyznających różne religie, dzielące się na niezliczone kasty, różnych od siebie barwą skóry, językiem, stopniem kultury itp. W niecyfrowany sposób ugrupowani, w religijny wyznawany jest Hinduizm, Mahometanizm, Buddyzm, Dżajinizm, religie Jaroetra i t. d. Ludy Hindustanu podzielone są na 3000 kastei, o których trudno powiedzieć, że w tych niemal niedzikość tysięcy nie ma maźnastwa i przechodzenie z jednej kasty do innej. Przypadek między kastami idzie tak daleko, że niejednokrotnie, gdy ciele człowieka niższej kasty padnie na jądło człowieka kasty wyższej — to pożywanie staje się nieczyste i hywa wyrzucenie.

Niemą poporu na całym świecie także wewnątrz Indii, wykazuje się czułość w Hindustanie. Anglię zaś znają doskonale te stosunki i stosując zasadę „divide et impera” — umiata to rozproszkowanie społeczne i te wzajemne nienawiści między ludami po mistrzowsku wykorzystują.

Wojka tubylczy, których jest na stopie pokojowej kilkadziesiąt tysięcy, nie są nigdy pozostawiane w pobliżu rajów rekrutacji, lecz zawsze przetrzymywane w obozach, w których obłąka, językiem i religią, nienawidzą i nienawidzą.

Zapominając nie tę należy, że znaczna część, bo prawie część trzecia Hindustanu nie znajduje się pod bezpośrednią władzą rządu wielokrotna Angielskiego, lecz dzieli się na 153 podzielników państw i państewek — wielkich jak cała Anglia — o kilkunastomilionowej ludności (jak Chondabadi) małe jak kilkadziesiąt tysięcy ludzi, o ludności wielkiej jak krajów i krain, o różni marnardów, radżów, ranów, gajkwarów, niramów i nababów, są obecnie wasalami hinduskiej cesarskiej korony. Pogodzili się z swym losem już oddawać i są zadowoleni, gdyż nie grabią ich już troski o przyszłość własną i ich dynastji. Anglia bowiem gwarantuje im i ich następcom, że nie narodzi się w ich państwach, które nie są używane niemierzonych bogactw, wasmian za złeznienie się zupełnej niezależności, posłuszeństwo dla wielokrotna i niewielkie opłaty na wspólne cele imperialne. Dla wchodniego lenistwa tych władców jest to przeważnie nie wygodnym, że pracować i myśleć nie potrzebują. Anglia za nich myśli, rachuje i walczy. Angielskie armaty chronią ich wspaniałe pałace i oddają im honory w formie strzałów powitalnych, w których bieżą dhaś są bardzo.

Ci podlegli władcy nie zbuntują się z pewnością przeciw Anglii. Raczej staną w jej obronie, wiedząc, że wypędzenie Anglików pogroziłoby za sobą ich upadek.

Propagowane przez Gandhiego nieposłuszeństwo cywilne i odmowa współdziałania z państwem, nie budzą w Anglii większego niebezpieczeństwa niż w innych państwach, przy pomocy których kilka tysięcy wyższych urzędników angielskich rządzi krajem, by te setki tysięcy tubylczych funkcjonarjuszów mówili naraz pienia służby, udając się na szerszą skalę nie może.

Bo do wyjątków z pewnością należące będą tacy, którzy mając dochodowe majątki czy kapitały, mogą się bez najmniejszego niebezpieczeństwa

Ołbrzymia większość tylko z tych pensyj żyje i urzędów swych na to, by iść na nędzę i głód — nie poruci.

Naogół biorąc, to ludność półwyspu może być z rządów angielskich tylko zadowolona.

Rządy te bowiem przyniosły tej ludności bezpieczeństwa życia i mienia, możność spokojnej pracy zarobkowej, doskonałą komunikację, bezwzględny wyniar sprawiedliwości, dobre w językach niejęzykowych szkół, ogromne podniesienie rolnictwa przez gigantyczne wprost urządzenia nawadniające, przez co tam, gdzie rolnicy mogli mieć dawniej tylko jeden zbiór w roku, mają obecnie dwa albo trzy zbiory i tysiączne gospodarstwa i kulturalne urządzenia, których ludność nie może nie ocałać.

Anglię wypełnili też zupełnie najszkodliwie zabobny. O paleniu dżiwu i mordowaniu niemowląt płci żeńskiej już od pół wieku nie słychać. Jednego tylko zła nie potrafili jeszcze wypędzić, t. j. lichwy i nie mogli też dostatecznie podnieść stanu materialnego ludności. Nie mogli oprowadzić społeczeństwa do zupełnej uświadomienia, dążącej do jednolitości w wielu wielkich skupieniach. Ale tu na przyszłość stoją religijne zabobny ludności, których naruszać nie chcą.

Rządy Anglii przyniosły tym setkom miljonów ludności wypowę i tyle dobrego, że ogół tej ludności musi się czuć zadowolonym.

Toteż, oprócz niezadowolone i namowy do buntów przychodzą w Hindustanie z dołu z północ mas ludności, lecz zgóry, od setek tysięcy, z południa.

(PAT) Dnia 5 maja r. b. odbyła się w siedzibie warszawskiej Izby przemysłowo-handlowej konferencja w tej sprawie przy udziale delegatów Centralnego Związku polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów, Naczelnej organizacji zjednoczonego przemysłu i rolnictwa zachodniej Polski, oraz Izby przemysłowo-handlowej.

Po zagajeniu zebrania przez prezesa Kłaznera, l. m. n. Szydłowski wygłosił referat w sprawie zamierzonej międzynarodowej konwencji do ograniczenia czasu pracy w górnictwie węglowym do siedmiu i pół godzin. Projekt takiej konwencji ma być przedmiotem dyskusji i uchwał podczas czerwcowego obrad Międzynarodowego Bitra Pracy w Genewie. P. Szydłowski podkreślił w swym referacie fatalne skutki, jakie tego rodzaju skrócenie czasu pracy wywrze na całokształt rozwoju naszego życia gospodarczego, ze względu na związaną z tem konieczność podwyż-

szania cen węgla, która, jak się przewiduje, może dojść do 20 proc. Przyjęcie tej konwencji miałoby w następstwie zmniejszenie zdolności eksportowej nie tylko przemysłu węglowego, ale i wszystkich innych naszych przemysłów eksportujących.

Po długiej i wyczerpującej dyskusji, w której brali udział pp.: Wierzbicki, Przedecki, Głusz, Szałowski, Falter, Chrzewicki, Jastrzebski, Rozniewicki, Wengrys, Minkowski i Ciwielicki, zebrani uchwalili przedstawić Radę Rządu niemieckiego propozycję i ciężką sytuację, w jakiej, z powodu wprowadzenia konwencji do skrócenia czasu pracy w górnictwie węglowym, znajdzie się razem z przemysłem węglowym całe nasze życie gospodarcze.

Wszyscy zebrani dali zgodny wyraz przekonaniu, iż wszelka zmiana czasu pracy w górnictwie węglowym, która mogłaby być nam samym wyraźnie w interes państwa.

Wszyscy zebrani dali zgodny wyraz przekonaniu, iż wszelka zmiana czasu pracy w górnictwie węglowym, która mogłaby być nam samym wyraźnie w interes państwa.

Wszyscy zebrani dali zgodny wyraz przekonaniu, iż wszelka zmiana czasu pracy w górnictwie węglowym, która mogłaby być nam samym wyraźnie w interes państwa.

Wszyscy zebrani dali zgodny wyraz przekonaniu, iż wszelka zmiana czasu pracy w górnictwie węglowym, która mogłaby być nam samym wyraźnie w interes państwa.

Wszyscy zebrani dali zgodny wyraz przekonaniu, iż wszelka zmiana czasu pracy w górnictwie węglowym, która mogłaby być nam samym wyraźnie w interes państwa.

Wszyscy zebrani dali zgodny wyraz przekonaniu, iż wszelka zmiana czasu pracy w górnictwie węglowym, która mogłaby być nam samym wyraźnie w interes państwa.

PRZED WYBORAMI

do Sejmu śląskiego.

W niedzielę 11 b. m. ludność Górnośląskiego stanoła do urn wyborczych, aby dokonać wyboru posłów do dzielnicowego Sejmu śląskiego. Na chwilę te społeczeństwo śląskie czekało oddawać, gdyż śląsk pozbawiony był prawie rok zagwarantowanej mu ustawami reprezentacji parlamentarnej. Ponieważ stan ten nie był pozbawiony podkładu politycznego, wywołało to zresztą niezadowolony, które nie pozostawiły bez wpływu na nastroje wyborcze. Jeżeli więc dziś wiele nie określa nadechodzący wybory jako plebiscyt ludności, to i twierdzenie to w dużej mierze nie jest pozbawione słuszności. Spodziewany jest też z tego powodu liczny udział głosujących.

Do wyborów stają: lista rządowa, chrześcijańska demokracja z Karłowiczami na czele, stronnictwo narodowe, narodowa partia robotnicza, lista nie-

micka, oraz społeczni policy i nie-mieccy. Główną walką rozegra się pomiędzy listami: rządową, Karłowicz i Niemcami. Dokonane wybory samorządowe wykazały, że Niemcy wszędzie tracą posiadane poprzednio ilości mandatów.

Niedzielne wybory mają zdecydować, jak się wielu spodziewa, o losie województwa śląskiego p. Karłowicz, którego było ośrodek zwalczania chrześcijańskiej demokracji. Również i Niemcy występują przeciwko wojewodzie, cytując z innych powodów.

Wybory górnośląskie będą ciekawym problemem nastrojów politycznych, ba ujęć wóstr śląskiej ludności. Błąd one też interesujące dla obywateli reszty Polski, której zademonstrują nastroje i zapamiętania dzielnic śląskiej.

Bengalczyści odznaczali się zawsze niespokojnym duchem i zachwalestwem.

Drugim niebezpiecznym punktem jest północna część prowincji pięciu rzek, Pendżab, z powodu bliskości Afganistanu, przez który płyną polskie zwłazkie pieniądze i agnacja Złazskie miasto Peshawar, stolica północno-zachodniej prowincji, za swoimi olbrzymimi targami, na które przychodzą się liczą Afganowie, Beldżadzi, Pathanowie, Afrydowie, Wazirowie i wszystkie najdalsze drapieżniki z całej centralnej Azji i dzie emisariuszów bolszewickich hywa z pewnością mnóstwo.

Jakkolwiek więc i w tych najniebezpieczniejszych i w wielu może innych miejscowościach może mieć miejsce wielokrotna wielka trudność i może być zmuszony do krwawego tłumienia trudności, to jednak ogół ludności Hindustanu połączając się przeciw Anglii nie da. Maso zostanie bierną. Z lokalnymi zaś wywołaniami przez tubylczą inteligencję i przez agitatorów bolszewickich rozruchami, poradzą sobie Anglię z łatwością, choćby zapomocą bardzo krwawych represji.

Jak Anglia przeprowadzi potem po mniejszym lub więcej krwawym uspokojeniu buntów pacyfikację półwyspu — czy istotnie może nadąć Hindusiów — tak jak Kanadzie, Australji, południowej Afryce czy Irlandji — Rzec wydaje mi się nader trudną. Bo Hindusiów to nie kraj, lecz kontynent, zamieszkały przez prawdziwą mozaikę ras, religij i ludów. Jest też tam przecież sto kilkadziesiąt południowych państw i państewek.

Takim mozajkowym politycznym, narodowo i społecznie kontynentem nie może przeciw rzadzie ludność być jej reprezentacja. Musiałby być Hindusiów podzielony na dużo prowincji, z których niektóre dojrzały już może do praw dominjów — innymi jednak bardzo jeszcze do tego daleko.

Takim mozajkowym politycznym, narodowo i społecznie kontynentem nie może przeciw rzadzie ludność być jej reprezentacja. Musiałby być Hindusiów podzielony na dużo prowincji, z których niektóre dojrzały już może do praw dominjów — innymi jednak bardzo jeszcze do tego daleko.

Takim mozajkowym politycznym, narodowo i społecznie kontynentem nie może przeciw rzadzie ludność być jej reprezentacja. Musiałby być Hindusiów podzielony na dużo prowincji, z których niektóre dojrzały już może do praw dominjów — innymi jednak bardzo jeszcze do tego daleko.

Takim mozajkowym politycznym, narodowo i społecznie kontynentem nie może przeciw rzadzie ludność być jej reprezentacja. Musiałby być Hindusiów podzielony na dużo prowincji, z których niektóre dojrzały już może do praw dominjów — innymi jednak bardzo jeszcze do tego daleko.

Emerytury bojowników

Z P. P. S.-FRAKCJI.

Ministerstwo skarbu przyznało znnowa pensje dla kilkunastu „wziętów politycznych”, a w rzeczywistości dawnych członków „bojowej organizacji PPS-frakcji rewolucyjnej”. Liczba tych emerytur wojennych wynosi 311 oświadczył się do prowadzenia samej socjalistycznej.

Jest dalej znamienne, że w akcji przyznawania emerytur „ponta się wziętów politycznych” z pod b. zaboru pruskiego, gdzie niewspierali byli tacy, co za polskość przez długie lata cierpieli.

Nasuwają się wątpliwości zasadnicze zastrzeżenia co do prowadzenia takiej akcji, która za zawsze pozostawiać musi dwojakość w związku z niedostatecznym kryterium jej przyznawania z uwagi na konieczność, ludzkiej jak najskrupulatniejszego oszczędzania funduszy państwowych.

Ulica Komuna

WOJEC KOMUNISTÓW.

Podobno, z racji 10-letniej okazy, obywateli polskiej na Kijów, komisji postanowili przeciąć się po ulicach Lwowa.

W poniedziałek około godz. 21 wysunęła się z ciemnej, zle oświetlonej ulicy Wilejskiej grupa młodych ludzi, złożona z 50 osób, którzy trzymając się za ręce, czworakami maszerowali, śpiewając międzynarodówkę. Na czele pochodu poszli młodzi, Majgaj, Wołoszew, młody chrześcijański demokrat. Publiczność rozjeżdżowała się blizkościem w sytuacji, zmieniła się z łaskami na komunistów. Manifestanci nie stawili żadnego oporu, lecz rozpięli się natchnieniem po przyległych zarobkach i polach, ściągani przez przeciwników. Wołoszewa, pobito go do krwi, zaarostowała „rolicja, która też polozyla kres ulicznemu aces. Demonstranci mieli zamiar dostać się pod konsulat sowiecki, przy ul. Nabełska.

GŁOSY PUBLICZNE.

Ubezpieczenie od wypadków.

Zawrotny postęp kultury i cywilizacji stworzył skomplikowane życie. Z różnorodnych przyczyn, rozporządzeń i ustaw, które winno się przestrzegać, wynikają bardzo często nieporozumienia, pociągające za sobą dla osób zainteresowanych bardzo przykre i niekorzystne konsekwencje.

Poruszę tu jedną z bardzo doniosłych, i niejednokrotnie stanowiących o egzystencji setek osób, kwestię.

Należąc różnym zdaniem, będącym właśnie wytworem rozwoju przemysłu i cywilizacji w ogólnym znaczeniu, powstały różne ubezpieczenia: na wypadek choroby, bezrobocia, starości (prac. umysł.) i na wypadek przy pracy. Te ostatnie ubezpieczenie jest chyba najmniej popularne. U nas, t. j. w Polsce, Kongres ubezpieczeń, ustawa austriacka z r. 1887, której celem jest ubezpieczenie przeciw następstwom wypadków, stanowiących wynagrodzenie szkody, powstałej przez uszkodzenie ciała lub śmierć uszkodzonego. Pod pojęciem wypadku rozumie się zdarzenie zaszłe przy pracy, względnie zdarzenie, pozostające w jakikolwiek stosunku do pracy.

Nieprzekład: robotnik idzie do pracy lub powraca z pracy; w czasie drogi napada na niego jakiś osobnik i zadaje mu uszkodzenie, powodując atak lub przejęcie kłopotów. Najczęściej przedsiębiorca nie zgłasza tego wypadku do właściwego urzędu, a robotnik również nie jest opowiadomiony, że za ten wypadek należy się wynagrodzenie i pretenzji nie wnosi. Po roku zachodzi przedawnienie i po upływie tego czasu ewent. rozrachunek osoby uszkodzonej bywa przez kład ubezpieczenia oddalony. Za równe wypadkom, zdarzającym się w przedsiębiorstwie, należy również uważać takie wypadki, które zdarzają się przy zatrudnieniu domowych, do których ubezpieczenia został powołany przez przedsiębiorcę. Choćby pobieżna znajomość tych przepisów napewno zaoszczędziłaby niedoli wielu, wielu robotnikom.

Uważaliśmy za wskazane umieszczenie podobnych wyjaśnień za pośrednictwem prasy, oczywiście w formie możliwie przystępnej dla ogółu, które bezwzględnie niejednokrotnie przyznają się do wywabiania z nich dziś całych rodzin.

Władysław Rabinjilo.

Sposób na biedę.

Wiadomo, że jest bieda. Nie trzeba przytaczać przykładów na potwierdzenie tej oczywistej prawdy, bo każdy na własnej skórze odczuwa niedostatek, wywołany kryzysem gospodarczym, redukcją dni pracy i ludzi w fabrykach i kopalniach.

Nie należy się jednak poddawać zniechęceniu, ani szukać wycięcia w czynach podyktowanych krątkową rozpaczą. Mądrzej jest na trzeźwo rozpatrzyć się w sytuacji i z wiarą w lepsze jutro poszukać innych, nowych źródeł dochodu.

Nie mam tym żądania, może być i powinna być na Państwową Loterię Kłosewą. Na kupno powiedzmy dwadzieści losów, której cena wynosi za ledwie 10 złotych, może sobie pozwolić każdy, nawet najmniej zamożny. Ryzyko więc prawie żadne, a zysane ogromne, bo można wygrać dziesiątki tysięcy złotych, a w szczególnym wypadku tylko na dwadzieści losów 120-300 złotych.

Przypuszczam nawet, że szerzenie nie sprzyja i że wraca się stawka. Zysk jest również i w tym wypadku, bo ze skromnej sumki 10 zł., wpłaconej co miesiąc przez pięć miesięcy, urasta niepostrzeżenie 50 zł., którą mogą być użyte w gospodarstwie domowym z widocznymi rezultatami.

Każdy kto myśli o jutrze i szczerze żąda poprawy swego losu, powinien grać na loterii. Losy są, nabycia w Kolekturze Józefa Hławskiego w Sosnowcu oraz ul. 3 Maja

25, w Będzinie, Małachowskiego 1 i 24, w Dąbrowie 5 Maja 4 i 14, w Zawadzie 1, Paderniewskiego 7, w Czeladzi, Rynek 3, w Grodzku, Będzińska

Będzin miasto powiatowe

ma niemożliwość korzystania z pociągów pociągów pociągów.

Od dłuższego już czasu zaczęły u nas, w Będzinie, być problemy natury wskazujące, że zbyt powolną jazdę pociągów na naszych kolejach. Argumenty były już przekonywujące, że władze kolejowe postanowiły wprowadzić pewne usprawnienia w kierunku przyspieszenia biegu pociągów, a raczej zniszczenia zbędnych i długich postojów, niepotrzebnie przelatujących jazdę pociągów.

Po zebraniu potrzebnej materii przeprowadzono konferencję i w nowym rozkładzie jazdy pociągów, który wejdzie w życie z dn. 15 bm., czas jazdy pociągów pociągów na przestrzeni Warszawa—Katowice skrócono o godzinę.

Zarządzenie celowe i pozytywne, lecz przeprowadzone w oryginalny sposób. Otóż obecnie pociąg pociągów nie będą się zatrzymywały w Będzinie i jeżeli ktoś chce wyjechać z Będzina lub przybyć do pociągów pociągów, może to uczynić na jednej ze stacji sąsiadnych, mianowicie w Sosnowcu lub Dąbrowie.

Czy jest w normalnych warunkach rzeczą do pomyślenia, aby 50-tysięcznej bogate miasto, siedziba władz powiatowych i wojewódzkich, oraz wielu urzędów, posiadających znaczne fazy handlowe i przemysłowe, korzystające wyłącznie z pociągów pociągów, zostało pozbawione możliwości korzystania z tych pociągów. W Będzinie jest na ukończeniu budowa okazałego i kosztownego dworca, co wskazuje, że władze kolejowe uważają Będzin za miasto, w którym opłaci się postój na ten cel wy-

dom Gudeckiego. Z budywaniem losów trzeba się spieszyć, bo ciągnięcie 1 klasy rozpoczyna się już 17 maja r.b.

dalek, a jednocześnie pozbawia się mieszkańcom możliwości korzystania z pociągów pociągów.

Ogólnie biorąc, frekwencja w pociągach pociągów nie jest duża i zdawalaby się, że wysiłki winny zmierzają w kierunku zwiększenia ruchu podróży w tych pociągach, tymczasem robi się akurat odwrotnie, co jest dowodem, w jaki sposób traktuje się i inne najżywniejsze sprawy i zagadnienia. Pociągi obojętne w ogóle nie są przedsiębiorstwem dochodowym, a jeżeli w podobny sposób uniemożliwia się korzystanie z nich, nie dziwne, że dział ten będzie tylko delicytowy, co nie leży chyba w interesie władz kolejowych.

W sprawie pozbawienia mieszkańców Będzina możliwości korzystania z pociągów pociągów wystąpiła do władz kolejowych Izba przemysłowo-handlowa, jak również władze i organizacje miejscowe i należy oczekiwać się, że absurdalne to zarządzenie zostanie zniesione. Dla uniknięcia w przyszłości podobnych dworaków, należałoby również inicjator pomyślnie niezatrzymywania się pociągów pociągów w Będzinie przenieść do innego stanowiska, aby nie naraził kolei na straty, a wręcz ludności wywoływał rozgoryczenie.

W ostatniej chwili komunikacji nam z Warszawy, że pociągi pociągów nie będą się również zatrzymywały na stacji Zawiercie, oraz w Radomsku i Skierniewicach.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

9	Dziś Grzegorz, Ner.	
	Jutro Jędrza, On.	
	Wschód słońca 3 m. 54.	
Piątek	Zachód " 19 m. 10.	

Kinoteatry w Zagłębiu

wyświetlają dziś:

Kino „Zagłębie” — „Dziwnonki z Notre Dame”.
Kino „Palace” — „Grzeszna miłość”.
Kino „Czary” — „Dzikaś”.

PROGRAM RADJOWY KATOWICE.

NA PIĄTEK 9 MAJA 1950 R.

(11.30 Sygnal czasu oraz hejnał z wieszy Macieja w Krakowie. — 12.05 Koncert z płyty gramofonowych. — 16.00 Komunikaty gospodarcze. — 16.20 Koncert z płyty gramofonowych. — 17.15 Transmisja koncertu z Krakowa. — 17.45 Koncerty detekt. z Warszawy. — 18.45 Rozmowa. — 19.05 Codzienny odcinek powieściowy. (Za wysłuchanie trudności. — 19.15 Sygnal czasu. — 19.30 Internacjonalne muzyczne. — 19.50 Prof. dr. Kazimierz Siem, docent Uniw. Jag. „Ze świata przyrody”. Zwierzota domowe jako motywy sztuki plastyki”. — 19.58 Sygnal czasu. — 20.00 Komunikaty Związku Międzyzłoty. — 20.05 Komunikaty sportowe. — 20.15 Transmisja koncertu muzycznego z Filharmonii warszawskiej. Po transmisji, komunikat meteorologiczny i P. T. 23.00 Sztuka począwszy w języku francuskim. Korespondencja z festiwalu zagranicznych (z Europy, Afryki, Azji i t. d.) omówi dyrektor programów stażi audycji „Złote Radio Katowice”. Stefan Tymieniecki).

× TEATR KATOWICKI W CZELADZI W nadchodzącą niedzielę zjeżdża do Czeladzi zespół artystów teatru polskiego z Katowic, który o godz. 8.30 wiecz. w sali klubu na Saturnie odegra światłą komedię w 3 aktach Wł. Fodora „Złoty pieniążek pana prezesa”. Wstęp teatru katowickiego w Czeladzi, budzi duże zainteresowanie.

Wywieszone regulaminy POWNEM NIEPOROZUMIENIEM.

W ub. wtorek zastrakowali robotnicy kopalni warszawskiego Tow. kopalni węgla „Kazimierz” Polisia oraz kopalni „Iskra”. Ogólnie strajkuje na tych trzech kopalniach 1700 robotników. Przyczyna strajku — wywieszenie przez zarządy kopalni regulaminów pracy. Podobno strajki, trwające najdłużej po dwa dni odbyły się w ostatnich tygodniach na innych kopalniach.

Ogólnajdława podlegająca, uzbrojona w pałki i kamienie, napadła na robotników idących do pracy, niszcząc ich zastrędy do domów. Dopiero naskutkiem interwencji policji robotnicy mogli udać się na kopalnię. W związku z tem policja aresztowała 16 osobników, biorąc odpowiedzialność w napadzie.

Przypuszczam należy, że strajki na wymienionych kopalniach, nie mający żadnych widoków powodzenia, zakończy się w najbliższym czasie. Niepotrzebnie należy narzucać robotnikom, że przyczyną strajku, co w dziesiątych częściach czasów jest wielkim dla nich uciążliwym.

× POBÓR ROCZNIA 1909. W związku z poborem rocznika 1909, dla popisów zachęcających na terenie miasta Czeladzi, wyznaczono terminy 20, 21, 22 i 23 bm. W sobotę, 20 bm., odbędzie się w sali Tow. dobroczynności na Grzegorzewskiej w Będzinie.

× PRZED TYGODNIEM LOTNICYM W BĘDZINIE. W sobotę, dn. 10 bm. o godz. 8 wiecz. w sali posiedzeń Sejmiku będzińskiego odbędzie się organizacyjno-zbieranie w sprawie urządzenia Tygodnia lotniczego na terenie Będzina.

× WYKŁADY, zaproszone i pragnące wykonać, działają na terenie miasta Będzina, w tym, godnie, przesyłać o wzięcie udziału w tem, zbieraniu.

× DZIEKI WŁASNEJ NIEOSTROŻNOŚCI. Przed dwoma dniami na przystanku tramwajowym w Będzinie uległa nie szczęśliwemu wypadkowi p. Stefania Nowakowa z Czeladzi, zach przy ul. Miłowickiej, P. N. chcąc wykonać z Będzina, co jeszcze w ruchu tramwaju upadła na bruk tak niebezpiecznie, że doznała ogólnego wstrząsu oraz uszkodzenia nerek. W stanie dosyć poważnym, pod opieką lekarską pozostaje na kuracji w domu. Jak widać z tego publiczność bardzo mało ceni własne zdrowie, a ufając zbyt łatwo swej zmożności, lekkoomyślnie się naraża na kłopoty.

× PO STRASZLIWYM RODZICÓW. 26-letnia p. Folia Nowakowska zamieszkała w Będzinie, napisała się oświadczając w celu samobójstwa sceny oświeceniowej i jedynej. Przybyli lekarz dr. Krupniak, udzielił danej pierwszej pomocy, po czym pozostał aż na kuracji w domu. Przyczyna targnięcia się na życie rozpoznać po straszliwych rodzicach, którzy niedawno umarli.

× UCIECZKA Z DOMU RODZICIELSKIEGO. Dwaj nieletni bracia 13-letni Stefan i 11-letni Stanisław Oskiewicz, zamieszkał przy rodzicach we wsi Bohówek koło Nivki zbiegli z domu 28 ub. m. i dotychczas nie wrócili. Matka nieletnich uciekinierów zawiadomiła o ucieczce policję, oświadczając, przemyt, że chłopcy zbiegli w obawie przed uwięzieniem do szkoły. Policja zajęła się odśledzeniem nieletnich uciekinierów.

Otwarcie szwalni W BĘDZINIE.

Tow. dobroczynności w Będzinie, pragnąc umożliwić dziewczętom ze sfer niezaжитnych zdobyć sobie potrzebne kołnierze, szalony zakreślenie kraju, haftu i szwe, otworzyło szwalnię prowadzoną przez tutejszą kierownicę.

Otwarcie szwalni odbyło się w obecności zaproszonych gości, przyczem przedmówienie wygłosił: dyrektorka tej szki szkoły zawodowej w Sosnowcu p. Lesniakowa oraz k. proboszcz Peche, życząc nowej placówce rozwoju i pomyślnych wyników.

W szwalni, mieści się w budynku Tow. Szwalni, mieszka p. Zofia Zankiewicz, i dobroczynność.

O potrzebie takiej szwalni świadczą fakt, iż zgłosiło się około 90 kandydatek, przyczem dalsze zgłoszenia stały się przed południem a drugi popołudniu.

Teatr Polski w Katowicach

SEKRETARKA PANA PREZESA.

Testy katowickie odbędą się w niedzielę, dnia 14 m. w Sali Sejmiku, o godz. 8 wiecz. w godz. „Sekretarka pana prezesa”. Pociąg o godzinie 8.15 wiecz.

REPERTUAR

Sobota 10 bm. — „Aida” dla młodzieży szkolnej — 15.30.
Sobota 10 bm. — „Powrót do grzech” — 19.30.
Sobota 10 bm. — występ siostr Halama — 22.30.
Niedziela 11 bm. — „Węgla na G. Śląska” — 15.30.
Niedziela 11 bm. — „Zemsta Niepołtowa” — 19.30.

× Z RADY SZKOLNEJ W DĄBROWIE W sobotę, dn. 10. bm. o godz. 7 wiecz. w Magistrali Dąbrowy odbędzie się posiedzenie Rady szkolnej, kierującej i następującym porządkiem obrad: odczytanie protokołu, zapoinowanie posiedzenia na posady nauczycielskie, sprawa zmiany szkoły nr. 7 z koedukacyjnej na szkołę żeńską, sprawa szkoły dla niedorozwiniętych, komunikaty p. inspektora szkolnego, korespondencja, wolne wnioski.

× POLSKI CZERWONY KRZYŻ zawładnia, iż w dniu dzisiejszym tj. 9 bm. o godz. 3 popoł. w lokalu starostwa pokoj nr 18 w Będzinie odbędzie się posiedzenie w sprawie urządzenia wielkiego Tygodnia P. C. K. Polskiego Czerwony Krzyż przy wszystkich zaproszonych o punktualnie przybycie na wspomniane posiedzenie.

× WYJECZKA DO MACZEK. Starostwa oddziału LMR w Sosnowcu, odbędzie się dnia 18 bm. wyjeżdża do Maczek, w celu zwiedzenia nowo-budowanych wodociągów. Wyjazd nastąpi o godz. 9 rano autobusami. Zbiórka przed lokalem LMR Parkowa 1. Udział w wyjeździe winni być bezwzględnie wszyscy członkowie. Nieuczestniczący płacą 4 zł. Zapisy przyjmują sekretariat LMR w Sosnowcu, Parkowa 1 w godz. 18-20. Powodzą autobusami w godzinach wieczornych teoz samemu dnia.

Budynek rządowy SIEDZIBA WYWROTÓWCÓW.

Jeszcze w roku ubiegłym poznaliśmy sprawę budynku kolejowego w Dąbrowie, w którym od kilku lat znajdują schronisko i punkt operacji wszelkiego rodzaju elementy destrukcyjne.

Oficjalnie budynek ten oddano do użytku Związku Zawodowemu Kolejarzy, tymczasem okazało się, iż Związek mimo kłopotów, zabraknięcie jedynowójności i lokali innych organizacji, traktuje oddaną sobie siedzibę jako przedsiębiorstwo dochodowe, przyczem mając widocznie specjalny sentyment do czynników wywrotowych, pozwala im na stałe korzystanie z budynku rządowego i prowadzenie w nim akcji destrukcyjnej.

Związek to trwa już od szeregu lat i to jedna rzecz, że władze kolejowe nie zainteresowały się tem i nie usunęły go.

Ostatnio znów sprawa ta stała się aktualna, a to w związku z obchodem pierwowznową. Mianowicie w budynku kolejowym urządziła zebranie P. P. S.-lewica, i stąd wyruszył pochód z udziałem posłów komunistycznych, z których to pochodu pochodzą obrzucenie policji kamieniami i strzelania rewolwerami.

Oczywiście, Z. Z. K. może z całą akcją wywrotową nie mieć nic wspólnego, jednakże dzięki oddaniu do użytku destruktorom swego lokalu ułatwia im działalność i umożliwia prowadzenie akcji antypaństwowej. Związek ten, jak już nie raz mówiliśmy, dąży do władzy kolejowej nie chęcią, czy nie mogą tam się zająć, aby budynek rządowy przestał być siedzibą wrożej działalności, sprawa winna zainteresować władze wyższe, gdyż „idylla” ta stanowczo nie powinna być dłużej tolerowana.

X SYSTEMATYCZNA KRAJDZIEŻ. Adam Wolek, zamieszkały w Sosnowcu (Aleja 11), właściciel etajki benzynowej obok dworca kolejowego zawiadomił policję o systematycznej kradzieży lampek samochodowych. Wartość skradzionych lampek poszkodowanego oblicza na 1500 zł. Jak się okazało, kradzieży dopuszczał się arcyświatowny onegdaj Tadeusz Polak, bez stałego miejsca zamieszkania, którego zatrzymano w chwili gdy usiłował sprzedać kradzione lampki. Policja prowadzi dalsze dochodzenie.

X KRAJDZIEŻ. Józefowi Leśniakowi z Sosnowca (Kalińska 20) skradziono z kieszeni portfel z zawartością 300 zł. Majewskiej Rozalii z Sosnowca (Sienkiewicz 16) skradziono ze strychu bieliznę, wartości 60 zł, a Esterze Kuzniec (Sienkiewicz 10) wartość 200 zł. Ostatecznemu zawiadomieniu o kradzieżach policja

Z sali sądowej

SKAZANIE SUTENERÓW.

Główna przed kilku tygodniami sprawa aresztowania pracowników hotelu Centralnego w Sosnowcu była wczoraj przedmiotem rozpoznania przez Sąd okręgowy w Sosnowcu. Na ławie oskarżonych zasiadli 56-letni Stefan Kaszuba, numerowy hotelu (Sosnowiec, Szweska 4) oraz portier 65-letni Antoni Kozłowski (Sosnowiec, 5 Maja 11) pod zarzutem uprawiania sutenerstwa. Rozprawa toczyła się przy drzwiach zamkniętych. Sąd skazał Kaszuba na 10 miesięcy więzienia, Dorobieża zaś, z braku dostatecznych dowodów winy, uniewinnił.

EPILOG NIEMIŁEJ PRZYGODY W ŁAZNI.

Niemila przygoda epokała 36-letniego Piotra Kozę z Strzemięcza w łaźni kopalni „Kazimierz”. W dn. 29 listopada ub. r. w czasie kąpielii tajemniczy złodziej akcją mu gardłobójcą, że nieborak nie miał się w co ubrać. Zawiadomiona o to przy rodzice rodzina dostarczyła mu niezbędnych przedmiotów, poczem policja wszczęła energiczne dochodzenie celem wykrycia złodzieja. Po zbadaniu na miejscu świadków i obejrzeniu pozostawionych przez złodzieja bractw, okazało się, że kradzieży dokonał 21-letni Władysław Łazars z Strzemięcza (ul. Piłska). Gardłobójcę zwrócono Kozę, a Łazarsa pozbawiono do odpowiedzialności sądowej. Posiedzi za to trzy miesiące w więzieniu.

Zatarg wśród rolników czeladzkich. Starostwo zaczyna stosować kary.

Słynny zatarg wśród rolników czeladzkich spowodowany gospodarką b. Komitetu, co stwierdziło starostwo przez władze nadzorcze Sejmiku, rządu nadal. Członkowie bowiem b. Komitetu lekceważąc sobie oficjalne zarządzenie starosty, zawiązując ich w działalności, nie oddali ksiąg i kasy nowemu zarządowi i mimo dwukrotnego napomnienia urzędującego starosty.

Ogdując właśnie p. starostę poinformowany został o niezastosowaniu się b. Komitetu do jego trzeciego z kolei „przypomnienia”, wobec czego względem opornych ma zastosować w drodze administracyjnej kary pieniężne. Czy i to jednak pomoże do ostatecznej sanacji niezdrowych stosunków?

Dalszy ciąg sensacyjnej afery z polsko-amerykańskim Towarzystwem w Będzinie.

W ub. wtorek podaliśmy szczegółowy sensacyjnej afery „Polsko-amerykańskiego towarzystwa w Będzinie”, w której pierwsze skrypczce odegrał Jan Mrugała.

Wczoraj p. prokurator nakazał aresztowanie drugiego głównego uczestnika tej afery Feliksa Wołańskiego, który mając stażelowane pełnomocnictwa Towarzystwa grasował

środków wśród rolników, sądząc z dotychczasowego stanowiska zainteresowanych, należy mocno wątpić.

Sprawa, której odpowiednie zakończenie przeciąga się w nieskończoność, wywołuje wśród ogółu rolników czeladzkich zrozumiałe rozczulenie, tembardziej że, jak wiadomo z dotychczasowego stanu rzeczy, zarządzenia p. starosty nie odnoszą żadnego skutku.

Ważnym zadaniem ogólnym, że o ile starostwo stwierdziło nadużycia, to sprawa dawno winna znaleźć się w urzędzie prokuratora.

Tak czy owak sprawa ta musi być wreszcie postawiona jasno i wyraźnie.

w Francji wśród emigrantów polskich, sprzedając im udział w Towarzystwa.

W ten sposób naciągano około 300 emigrantów na sumę około 300,000 franców.

Wołański został aresztowany, a wreszcie poszukując jeszcze 2 współwiników tej kryminalnej afery.

ŻYJCIE GOSPODARCZE.

Zjazd Izb rzemieślniczych w Warszawie.

Ostatnio odbyła się w Warszawie konferencja delegatów Izb rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej. W konferencji wzięli udział delegaci 16 Izb.

Jako pierwszy punkt porządku dziennego konferencja rozpatrywała sprawę Izby reprezentacyjnej, t. j. Izby, którejby upoważniona wszelkich Izb mogła przedstawiać Rządowi uzgodnione desiderata rzemiosła i w ten sposób przyczynić się do ekonomicznego działania Izby rzemieślniczych.

Konferencja, stwierdzając potrzebę powołania Izby reprezentacyjnej do czasu powstania Związku Izb rzemieślniczych, wybrała komisję, w skład której weszli Izby rzemieślnicze: we Lwowie, Łodzi, Katowicach, Poznaniu, Warszawie i Wilnie; komisja na najbliższą konferencję Izby przegłosowała uzgodniony regulamin Izby reprezentacyjnej; do tego czasu zaś Izba rzemieślnicza w Warszawie nadal ma spełniać funkcję Izby reprezentacyjnej.

Z kolei konferencja obradowała nad sprawą projektu ustawy o zasilaniu funduszów Izby rzemieślniczych, nad sprawami podatków, świadczeń socjalnych itd.

W wyniku obrad wybrana przez konferencję delegacja udała się do pp. ministrów przemysłu i handlu, oraz skarbów celem przedstawienia im projektu ustawy gospodarczego, w jakim znajduje się obecnie rzemiosło polskie, a zarazem przedstawienia stośownych memoriałów.

P. minister przemysłu i handlu, inż. E. Kwiatkowski, uznał przed-

ewszystkiem za konieczne zwołanie w pierwszej połowie czerwca ogólnego zjazdu Izb rzemieślniczych i w związku z tem omawiano w zarysie jego program. Odnosnie do przedłożonego przez delegację memoriału w sprawie ulg przy egzaminach czeladniczych dla kandydatów, niemożności w wadzej winy wymagać się wymaganiem świadectwami szkolnymi, p. minister zaznaczył ewe życzenia stanowiące. P. ministrowi skarbu, Ignacemu Matuszewskiemu, delegacja wręczyła memoriał w sprawie reformy podatku obrotowego

odnosnie do rzemiosła, przedstawiając mu zarzuty i inne bolączki rzemiosła, związane z sposobem wymiaru podatku. Minister skarbu oświadczył gotowość zycielowego zajęcia się tem, jednak dopiero w momencie, gdy sprawa reformy podatku stanie się aktualna, a zaś co do zażaleń na krzywdęcy podatków socjalnych, w poręczeniu przez delegację sprawie udziału fachowych rzeczoznawców-rzemieślników w komisjach szacunkowych przy wymiarze podatku, p. minister uznał szereg desideratów i możliwość ich realizacji na terenach wszelkich izb skarbowych, komunikując równocześnie delegację, że zarządzenia w sprawie ulg przy egzaminach czeladniczych o jednym pracowniku oraz sprzedających artykuły spożywcze niwierz potrzeby zostały już wydane.

Kronika gospodarcza.

Karol T. Bahlke fabryka włókiennicza w Łodzi z 4 lipca r. b. „Isztwa” fabryka włókiennicza w Częstochowie, od 24 czerwca r. b. i znana w Warszawie firma włókiennicza Abram Aronowicz od 14 lipca r. b.

OBECNE CENY CEMENTU W POLSCE są niższe od cen przedwojennych, jak również, niższe od cen innych artykułów przemysłowych z 1914 i tak, przyjmując cenę przedwojenną za 100, otrzymamy dla obecnego cementu ceny 95,3, podczas gdy dla innych artykułów przemysłowych cenę 116,1. Również w stosunku do cen cementu w innych krajach, ceny cementu w Polsce są niższe i to od cen Niemiec i Anglii o 28 proc. i od cen w Stanach Zjednoczonych o 51 proc.

PORT W GDYNI pobliż żurów swół dębowy.

czyszczy rekord obrotu dziennego. Dnia 29 kwietnia przeladunek w Gdyni osiągnął niepotowaną dotychczas cyfrę 17,162 ton w ciągu jednej doby. Z tej sumy na przeladunek węgla przypada około 15 tys. ton. Cyfra ta dowodzi, że port w Gdyni, mimo iż nie posiada jeszcze wszystkich, zbliżył się już do miesięcznego obrotu towarowego w wysokości 1.500.000 ton.

PRZEWÓZ PIWA. Wobec zbliżającego się terminu ewentualnego przeniesienia piwa z Warszawy do Włocławka 9 października r. b. przemysłowiwarownicy zwrócili się do Ministerstwa komunikacji z memorjałem, uzasadniającym potrzebę utrzymania obecnego stanu rzeczy. Zwiększenie bowiem kosztów przewozu spowodowałoby konieczność podniesienia cen piwa, co zmniejszyłoby jego konsumpcję, a więc i dochody z akcyz, utrudniałoby eksport, nie browarów eksportowych, reprezentacji, a także i dla krajowej produkcji, w szczególności Poznańskiej i Pomozańskich, w której konkurencja z browarami gdańskimi. Przy zniesieniu przewozu i możliwości swobodnego obrotu browarów na trasie samochodowej koleje nie odolowałyby również spotęgowanych korzyści finansowych.

Z gieldy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 85

AKCJE: Bank Polski 17400, Bank Zachodni 7200, Bank Zw. Sp. Zarokh 7200 — 7250, Cukier 3550, Węgiel 4200 — 4900, Lotus 2800 — 2825, Ostrowiec 6300, Pociąg 300, Rudki 2400, Starachowice 1975, Haberhens 10800, 50 pr. poź. Delorowa 6800, 4 pr. poź. Ulm 11100 — 11100, 40 pr. 10 Ziemiaki Kredyt 3675 5000 — 3750.

WALUTY I DEWIZY: Nowy Jork 8906, Londyn 4533, Paryż 349650, Wł. den 12575, Praga 26475, Włochy 4673, Szwajcaria 17274, Holandia 39885, Słokholm 23935, Berlin 21280, Dolar prywatny 88850.

Tendencja dla akcji i walut przeważnie mocniejsza.

Ze sportu.

BACNOŚĆ MOTOCYKLISTÓW! W najbliższą niedzielę, tj. 11. bm. o godzinie 15 w sali Banku Zagłębia przy ul. Małachowskiego 15 w Sosnowcu odbędzie się zjazd warszawskich i czeladzkich członków sekcji motocyklowej przy S. T. C. z następującym porządkiem dziennym: Zgajenie zebrania. Wybór prezydium. Sprawa przemianowania dotychczasowej sekcji motocyklowej w samodzielny klub motocyklowy. Zatwierdzenie statutu nowego klubu. Wybór zarządu i komisji kontrolującej. Wnie wniki. Wobec tego, że zebranie to będzie prawomocne tylko przy określonej liczbie uczestników, zarząd sekcji prosi wszystkich członków o konieczne stawienie się na zebranie. Niezależnie od członków sekcji są prozeni i nieczłonkowie pp. motocykliści, którzy będą mieli głos decydujący w punktach 4, 5 i 6 porządku dziennego.

Tęgoż dnia przypada pierwsza wyściska programowa, która z powodu koniecznego powrotu do Sosnowca na walne zebranie będzie skrócona. Wyjazd na motocyklach nastąpi o godzinie 12 w południe, a o godzinie 12 w południe.

„Pamiętnik Świętokrzyski“

W 400-letnią ROCZNICĘ
JANA Z CZARNOLASU.

Z inicjatywy sekcji powożących uniwersytetu regionalnych ZPNSP, został utworzony komitet organizacyjny hołdującego Janowi Kochanowskiemu. Komitet ten, którego przewodniczącym jest wojewoda kielecki p. Jerzy Pocioskowski, zaś prezesem wiceprezys dyrektorem departamentu M. S. W. p. Władysław Korzak, a w skład którego wchodzi przedstawiciel zarządu głównego i kieleckiego okręgu związku PZNSI, społeczeństwa województwa kieleckiego, oraz kilku wybitnych osobistości, w tym i kielecki krajoznawca, mającym 400-letnią rocznicę urodzin Jana Kochanowskiego, „Pamiętnik Świętokrzyski“.

Na treść tego wydawnictwa złoży się szereg interesujących artykułów, związanych z rocznicą Kochanowskiego, oraz z regionem świętokrzyskim. „Pamiętnik Świętokrzyski“, pozostający pod redakcją p. Al. Pałkowskiego, wyjdzie z druku w drugiej połowie czerwca.

Kronika Zawiercia. Echa zająć w Zawierciu

Jak się dowiadujemy, w Związku z krakowskimi zającami, które miały miejsce w Wielki Piątek w Zawierciu, na ile wypłaty doroznego zasiłku bezrobotnym w sprawie zwolnienia na rozszerzenie żeńskiej szkoły rolniczej w Koziegłowych, celem wyjednania większych kreatów na zatrudnienie bezrobotnych w powiecie.

X ZŁO P.P. DŁO o godz. 8 wiecz. w lokalu sejmiku pow. odgłosie się zebrał komitet pow. L. O. P. P. z udziałem zaproszonych gości. Tematem obrad będzie opracowanie programu Ligi Rolniczej i oświatowej oraz zwołanie zgromadzenia OPI. Jak się dowiadujemy, w dniu 18 maj. odbędzie się koncert na rzecz LOPP w którym udział przyrzekł p. Marja Chmiel - Tryczyńska z Krakowa, aktywek p. Muszajski i pianista p. Joles. Procz tego udział weźmie chóraliści pod batutą ks. prof. St. Kopiała oraz uczennice seminarjum nauczycielskiego w Zawierciu.

X ZAWODY MAJOWE. Dorocznym zwycięzcom w dniu 5 maja zorganizowanemu były zawody sportowe i zrebrowano, nad którym kierownictwem objął officer P. W. W. p. Kr. Rutkowski. Do zawodów atletycznych stanęło 48 zawodników. Możliwych do osiągnięcia było po 50 punktów. 1-ze miejsce zajął Krzyżof Otrębski, z P. W. i W. F. zdobywając 28 punktów; 2-gie miejsce Tadeusz Dyba, K. S. Waria, p. 26; 3-je miejsce Kubała Stanisław, Słow. młodz. męz. 24; 4-je miejsce Kubała Antoni, Słow. młodz. męz. p. 24. Do zawodów w koszykówkę stanęły 4 drużyny: 1-ze miejsce przyznano drużynie P. W. i W. F. z wynikiem 30 : 6, 2-ze stowarzyszeniem Młodz. oraz 20 : 10 z hufcem gimnazjalnym; 3-gie miejsce hufiec gimnazjalny, wynik 25 : 4; 4-ze zespół, młodz. i 10 : 20 z drużyną P. W. i W. F. Do zawodów w siatkówkę stanęły 5 drużyn: 1-ze miejsce zajął hufiec gimnazjalny, 2-gie drużyna P. W. i W. F. Zawody prowadzi p. Kr. Rutkowski. Sedniami były p. Anus i p. Anus. W dniu 10 maja, w niedzielę, 6 maja odbyły się zawody atlet. Słow. młodz. rezerwistów. Pierwsze miejsce osiągnął p. Stanisław Mirowski, zdobywając 40 punktów na 50 możliwych.

X ZALESIENIE NIEUDYTKÓW. Wokółle stała referatrola p. Janina Sójki, pow. przyrzepiono do zalesienia nie-

udzielonych rolnych we wsiach Pomorze, c. Rudniki, Włodowice, Jaworzniki, Siewierz, Przewodkowice, Dziwki, Przeczycy i Winowu. Dotychczas wydana półtora miliona sadzonek sosny po spolił i sosny Białe. Zażołone zostały ataki w Siewierzu i Jaworzniku. Projektowane są w Przewodkowicach Kociołki ataki sadzonek brzozy. Projektowaniem zalesienia Kociołkowickich użytków w powiecie zajmuje się specjalizacja zorganizowany przez wydział pow. inż. Śmielowski, nadleśniczy lasów komunalnych w Burkach pow. Olkuski.

X ZŁO ZWIĄZKU PODOFICERÓW REZERWY. Powstały przed 4 miesiącami oddział związku podofic. roz. liczył już 129 członków, z których blisko połowa umundurowana własnym sumptem. Powstały placówki w Porębie, Siewierzu, Włodowicach, organizują się w Łazach, Myszkowie, Żarach i Koziegłowych. Sekcja oświatowa przygotowuje przedstawienie amatorskie, które ma się wkrótce odbyć. Użytkowano zastępstwo P. K. O. ubezpieczeń na życie.

X FAŁSZYWE DWUZŁOTÓWKI. W Zawierciu nakładło się w ostatnich czasach wiele fałszywych dwuzłotówek, które najwięcej wskazywało bywając właścicielom na targach. Onegdaj zatrzymanych zostało na stacji kolejowej Elbląg Rapaport z Żarek, który wyczerpił kasjerów kolejowemu za bilet fałszywy

dwuzłotówkę. Monety fałszywe różnią się zarówno wyglądem, jak i dźwiękiem od prawdziwych.

X CUCHNĄCY KANAŁ. Z nastaniem ciepłych dni reprezentacja ulica 3-go Maja, ulubione miejsce spacerów, staje się miejscem najwięcej wionem w Zawierciu. Kanał, idący wzdłuż tej ulicy w miejscach, gdzie znajdują się studnia, ki kontrolne, wydycha obrzydliwy, zgniły wyziewy. Komisja sanitarna łatwo zjednała sobie uznanie, jeżeli przyczyni się do usunięcia źródła wycieków. Tylko nie należy zwlekać.

X KARA. Lajbusz Szybel z Żarek za użyczenie niestosownie się do przepisów autobusowych ukarany został przez starostwo grzywną w wysokości 100 zł.

X ZAMACH SAMOŚCIŻY. Onegdaj przy ul. Piłsudskiego 48 dokonała zamachu samobójczego Józefa Słaniewa, wypijając luteleczkę esencji octowej. Siadając kolbami w podłaznych lalach, dopuściła się rozpaczliwej, czyżby nie, dzicy. Właśnie ciężkim przewieziono ją do szpitala. Jest nadzieja utrzymania ją przy życiu, ale coś warto będzie takie życie w niedły ostatniej, gdy nie ma co ust włożyć i nie można nie zarobić. Czy nie byłby już ostateczny czas wprowadzić instytucję opiekunów społecznych, która według obowiązujących przepisów powinna od pol roku działać?

Spekulacja karawaniarska w Białogrodzie i w Atenach.

Medycyna nie wysłała dotąd ziola przeciwko śmierci, albo powiodły lepiej, że ziola przeciwko śmierci niema i ale będzie, czyli że i zakłady pogrzebowe nieistoty mają rację bytu. Jedno jest poprawda stwierdzone, że zakłady takie nie cieszą się specjalną sympatią, i że ko mło, omija je zdaleka. Zwalczając, że zdarzają się wypadki. W Białogrodzie na był pewien instytut pogrzebowy tak natrętny, że nawet gazety zajmowały się nim ostatnio, pognętnę jego ordynarny wręcz sposób postępowania. Jego przedstawiciele urządzali się poprostu w ten sposób, że, dowiadawszy się o zachorowaniu któregoś z znaczejszych obywateli miasta, posyłał natychmiast swego funkcjonariusza z ofertą na imię „pogrzeb”. Nie było w tego takiego natrętna wyzwołano za drzwi, ale on, niewzruszony, wypowiadał ponownie w życie i polecał się „świątecznej pamięci”.

W Atenach instytut pogrzebowy dla się jeszcze więcej we znaki. W jednej z najokazalszych dzielnic miasta, gdzie mieszczą się wszelkie wspaniałe hotele, kawiarne ogródki, pobudowano ostatnio nie małej okazały gmach. Nie byłoby w tem nie przykre go, gdyby nie pewien obywatel atęski, który wynajmował w atenerach tego właśnie domu sklep za dwadzieścia tysięcy drachm miesięcznie, placąc zgóry komorne na kwartał z tem zastrzeżeniem, że nie wolno

mu otwierać przedsiębiorstwa, które byłoby konkurencją dla innych. Na tem koniec. A ponieważ nie pytano go o jego fach, więc i on nie uważał za stosowne spowiadać się z tego, czego się zajmując. W każdym razie dla przyrzeczenia, że nikomu nie widzieli w drodze owym przedsiębiorstwem. Zapłacił komorne, zawarł kontrakt opiekujący na dwa miesiące i poszedł zadowolony do domu. Dnia następnego zamienił się w horyzont nad nowopowbudowanym domem. Nowy lokator zaczął bowiem wypisać do ziemi literami nad swym składowi firmę, która brzmiała dosłownie: — „Instytut mycia i chowania umarłych”. — Piekny Greczykowi, które siedziały naprzeciw nowego domu, w wytwornej kawiarni, i jadali ostatek ze smakiem, stanęły smakolki w gardle, gdyż nikt, pewnie nie leka się śmierci tak jak Greci. Goście hotelowi, przerażeni tak mało zachęcającym vis a vis, pokawali o przedzie manatki i zadali rachunku. Zrozumiale, że wobec tego, co się działo, musieli zareagować hoteliści i właściciele kawiarń, i idali się do posiedziec, wzywając nowych kamienicy. Rozpoczęła się rozmowa z przedstawicielami pogrzebowym, powozem, grobem, ależano, aż wreszcie dosłgi namowom i zrezygnował z kontraktu. Dostał pieniądze z powrotem i zszedł się tysięcy drachm oszokodowania, czyli że pokazał procent w ciągu jednej doby.

Kronika Olkuska.

X POWIĘCZENIE SZTANDARDU SZKOLNIEGO W KLUCZACH. W cementowni „Klucze” odbyła się piękna uroczystość poświęcenia sztandardu, ofiarowanego przez pp. Mogenień szkołę powołanej przy cementowni „Klucze”. Po nabożeństwie w kaplicy w Jaroszewcu poświęcenia sztandardu dokonał ks. proboszcz Zielinski, co przemówieniu ks. proboszcza sztandard został w Cementowni kierownicze enolpy, p. Wygosiński, która, po krótkim przemówieniu sztandard złożyła chorążemu. Przed nowym sztandarem przedzieliwała w skupieniu młodzież szkolna.

X OSOBISTE. W dniu 4 maj. w kościele parafialnym w Olkuzie odbył się ślub p. Olgi Kowalskiej z p. Edwardem Moorem, urzędnikiem fabryki „Olkuks”.

X KURSY PRZYGOTOWAWCZE. Stanisław P. M. S. otworze zostały z dniem 1 maj. w celu powołania nauczycieli w Czerwonym dołku, na kursy dla młodzieży ziemianinowej. Po ukończeniu tych kursów, uczniowie będą mogli zapisać się na kursy zawodowe przy szkole ziemianinowej - przemysłowej w Olkuzie. Na kursach wykładają: język polski - p. Jasinska, nauczycielka; historię - p. Kurajowa, kierowniczka szkoły powsz. żeńskiej; rachunki - p. geograf - pp. Szyszkowski i Gajda. Nauczyciele szkoły powołanej, Nauka bezplatna.

X PRZYSPYMANO NA RYNKU W OLKUZIE. W dniu 7 maj. podczas wykonywania robót kanalizacyjnych w rynku olkuskim zostały przyspymano ziemią i kamieniami Józef Kluczewski z Czarnej Góry. Okłopywanie przyspypanego trwało przeszło godzinę. W stanie dość poważnym odwieziony został do szpitala olkuskiego.

X UJECIE SPRAWCÓW NAPADU. Zatrważające energię dochodzenie, że przyspymano handlowca na mieszkaniu w ulicy Gąsławskiej w Golaszowie, wykryło sprawców, a mianowicie Franciszka Kowalskiego z Golaszowa (parcele) i Bronisława Kemona z Podchylca, jmn. Janęgro, ludzi obczajnych dobrze z kodeksem karnym. Do napadu nie przyspają się, lecz udział w nim stwierdził pozostawiony guzik od marności Kemona. Pozatem nie mogą ułalić swego alibi i zeznają sprzeczną. Obydwal zostali zaszczepieni.

X KRADZIEŻ I ODNALEZENIE WIEPRZA. W nocy z 6 na 7 maj. został skradziony wieprz w wartości 400 zł. u gospodarza Kazimierza Kurkowskiego w Goleniech, gm. Ralszynie. Traf zrzędził, że tej samej nocy, gdy zdołał wioz wieprza, natknął się na patrol posterunku Myślicenie w lesie pomiędzy Łęgą i Wodą. Wobec tego, że wieprz niebrano, a sprawcę Władysława Czarnieckiego z Trebna, zatrzymano.

Zapisujcie się do Polskiego Czerwonego Krzyża.

MARY ROBERTS RINEHART.

Adwokat i miłość.

Przekład autorstwa Janina Sójki.

— Czyżby pan poznał tego pana?
— Poznałem go pewnie po głosie. Nie mogłem mu się pamielić. Miał kapelusze nasunięty głęboko i w ręku trzymał walizkę.

— Czy mówił co do tej kobiety? — zapytałem.

— Niewiele. Zatrzasnął drzwi, powiedział: „Postawiła mnie pani w straszonym położeniu” czy coś w tym rodzaju. Sądząc po walizce i wszystkim, wywnioskowałem, że pewnie miał razem uciec i w ostatniej chwili duma się rozmyśliła i postanowiła zostawić go na lodzie.

— Czy była młoda kobieta czy stara? — zapytałem ciekawie.

— Szofer odpowiedział tonem zupełnej pewnością:

— Młoda — rzekł. — Wymuska i żywa. Ubrana czarno. Delikatny głos. Wysiadła na Market - Square i zjadła mi się, że wysiadła do autobusu.

— Niemożliwe. Żeby to mogła być panna Matilda — zauważyłem. — Tamta miała przeżyć przesiedzenie lat i jeden wiek. To z pewnością byłaby okolicznością. Badz co badz wario ten fakt, że nie miało.

Wszystko to?

Czynał rzekę do kłosem i po minutowych poszukiwaniach, wydobyl z niej małą, skórkową portmonetkę, którą mi podał na dłoni.

— Ta pani zostawiła to w samochodzie — rzekł. — Nie wiedziałem, co z tem zrobić i pokazałem żonie. W środku nie było żadnych pieniędzy, tylko ta karteczka.

Otworzyłem portmonetkę i wyjąłem z przegródki prosfakalną kawalek kartonu z wypisanymi olświekami znakami:

11 — 22 — C.

ROZDZIAŁ XVII.

Po odjeździe szofera usiadłem i pogryzałem się w myślach. Jak już zaznaczyłem, brak mi wyobraźni i długie doświadczenie w sądach nauczyły mnie spoścyczym w odnoszeniu się do ludzkiej opoztręczowości. Fakt, że dwóch ludzi zabrano wiadomej nocy, dwie samotne kobiety

Wellwood obudził w mnie wspaniałości, czy klór z nich widział naprawdę zaginioną.

Wersja szofera była prawdopodobniejsza o tyle, że znając dziecinne usposobienie panny Joanny i jej strach przed ciemnością, trudno było przypuszczać, aby odważyła się sama iść nocą do Wyntonu, (tęży młde drogi) a stamtąd poleciał tramwajem do miasta. W dodatku wiedziałem, że była młoda, że znikła z domu bez ubrania, tylko w nocnej bieliznie.

W każdym razie tej nocy opuściła z pewnością rodzinne miasteczko — albo pieszo, albo dorozką. Czas jej zniknięcia zradzał mi mniei

wiecz z godzinami podawanymi przez szofera i molożnizgo.

Nie udało mi się po raz pierwszy przypuszczenie, że stara panna mogła opuścić Wellwood nie pod przynusem, lecz dobrowolnie, pod wpływem jakiejś psychicznej konieczności. Ale w takim razie, jaka była ta psychiczna konieczność? Tajemnica w dalszym ciągu pozostawała tajemnicą. Miałem słabą nadzieję, że jeżeli uciekała dozwolnie i przetrzeźniała, że jej poszukujemy, to da nam może znać.

Nie byłem dumny z roli, jaką odegrałem w tej sprawie. Jak dofuł, strzelalem same byki. (Proszę mi wybaczyć wyrażenie!) Rozbiłem sobie czoło i zwiniałem kość u nogi, spoźniłem się pół godziny z uratowaniem Fleminga, pozwoliłem porwać pannę Joannę nieomal w swojej obecności, gdyż nie spałem wtedy, a czuwałem i wreszcie oczekiłem przez trzydzieści pięć lat na swoją kobietę, po to tylko, żeby ktoś inny przejął mi ją przed samą nocą. Nurzałem się w melancholii, kiedy wszedł Burton.

Był bardzo wesół i obdarzył pannę Grant cukiernianą babką, zapakowaną w różową bibułkę. Zobaczywszy mnie kwającego i zaciepnego, wykrzyknął z humorem:

— Przeczarne smutki! Proszę spojrzeć na mnie i uśmiechnąć się!

Trzymał rękę za plecami.

— Też pan jest panem niesmacznym żartem! — odrzekłem nerwicznie. — Akurat choć się śmiać!

(D. c. n.)

